

МЕХАНІЗМИ І ПІДХОДИ АКТИВІЗАЦІЇ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНИХ КОМПАНІЙ В КРИЗОВИХ УМОВАХ

МЕХАНИЗМЫ И ПОДХОДЫ АКТИВИЗАЦИИ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ НАЦИОНАЛЬНЫХ КОМПАНИЙ В КРИЗИСНЫХ УСЛОВИЯХ

MECHANISMS AND APPROACHES FOR ACTIVATING THE ACTIVITY OF NATIONAL COMPANIES IN CRISIS CONDITIONS

Анотація. Виклики, пов'язані з пандемією COVID-19 і неоднозначність щодо перспектив її подолання обумовлюють формування відповідної державної політики та переформатування суспільства й бізнес-структур. Існуючі умови переорієнтують державну політику на нову реальність й на цілі, що підвищують стійкість соціально-економічної системи, впроваджують цільові продуктивні інвестиції та політику «кількісного пом'якшення». Україні необхідно долучатись до таких заходів і стимулювати національні компанії до трансформації в умовах кризи й сприяти їх стабілізації.

Аннотация. Вызовы, связанные с пандемией COVID-19 и неоднозначность относительно перспектив его преодоления, обуславливают формирование соответствующей государственной политики и переформатирование общества и бизнес-структур. Существующие условия переориентируют государственную политику на новую реальность и на цели, повышают устойчивость социально-экономической системы, внедряют целевые производительные инвестиции и политику «количественного смягчения». Украине необходимо прибегать к таким мерам и стимулировать национальные компании к трансформации в условиях кризиса и способствовать их стабилизации.

Abstract. The challenges associated with the COVID-19 pandemic and the ambiguity regarding the prospects for overcoming the crisis determine the formation of appropriate public policy and the reformatting of society and business structures. The existing conditions reorient state policy to a new reality and goals, increase the stability of the socio-economic system, and introduce targeted productive investments and a policy of "quantitative easing". Ukraine needs to join such measures and stimulate national companies to transform in a crisis and contribute to their stabilization.

Сучасні міжнародні трансформації економічно-торговельних відносин і фінансово-економічного середовища в світі суттєво посилились під дією різних факторів, що в значній мірі призвело до зрушень у світовій економіці. Відзначаються тектонічні зміни всього глобалізованого економічного простору світу. Так, найбільш значущим фактором, що суттєво вплинув на сучасні геоекономічні та геополітичні процеси стало посилення пандемії COVID-19 на переважну більшість країн світу. Під негативним впливом цієї хвороби розгорнулась найбільш значна економічна, фінансова та інвестиційна криза за останні 10-12 років. Виклики пов'язані з пандемією COVID-19 і неоднозначність щодо перспектив її подолання обумовлюють актуальність дослідження за цією тематикою; тому що перспективи України в умовах посилення карантинних обмежень і активізації міжнародних трансформацій є тривожними та потребують визначення проблемних питань, пріоритетів і подальших ефективних кроків подолання існуючих загроз для національних компаній.

Прогнозується, що широко доступна вакцина проти COVID-19 з'явиться не раніше середини 2021 року і приблизно до 2023 року глобальний вплив монетарно-фіскальних заходів розвинутих країн світу має вирівнятися. Тоді уряди країн зменшать стимули, фірми будуть повільно відновлювати свої баланси, а домашні господарства витратимуть більше консервативно. Але ці підходи в основному застосовуються розвиненими країнами світу та деякими найбільш заможними країнами світу, що розвиваються. Україна, на жаль, має обмежений потенціал для підтримки національних компаній.

Країни (уряди і центральні банки) повинні контролювати слабші інститути на випадок, якщо пандемія викличе значно тривалішу і серйознішу рецесію світової економіки. Більш слабке, ніж очікувалося, відновлення і більш стійка пандемія поставлять перед урядами дуже важкий вибір. Скорочення і зниження потенційного зростання ВВП посилюють

короткострокові політичні виклики. Хоча деякі структурні реформи можуть підтримати впевненість і відновлення, особливо якщо їм вдасться закласти основи для більш стійкого та інклюзивного зростання в майбутньому [1].

В цілому невизначеності й ризики, пов'язані з економічним прогнозом на осінь 2020 року, залишаються виключно великими. Основний ризик пов'язаний із загостренням пандемії, який вимагає обширних суворих заходів громадської охорони здоров'я і призводить до більш серйозних та довгострокових наслідків для економіки. Також існують ризики того, що наслідки, залишені пандемією COVID-19 на економіці, такі як банкрутства, тривале безробіття й збої в постачаннях, можуть бути дедалі глибшими і значними. На європейську і українську економіку суттєво можуть вплинути й глобальні негативні тенденції, якщо світова економіка і світова торгівля відновляться менше, ніж прогнозувалося, або якщо торгова напруженість посилиться. Можливість стресу на фінансовому ринку – це ще один ризик, який також необхідно врахувати (суттєво зростають борги в державному секторі, банківській системі, кредитування призупиняється, відбувається переоцінка активів).

Існуючі умови переорієнтовують політику на нову реальність й на цілі, що підвищують стійкість соціально-економічної системи. Наприклад, політика, що заохочує інвестиції і наймання у сектори, що розширюються й надають безробітним можливості для перепідготовки та навчання, посилить відновлення і зробить його більш стійким. Інвестиції, спрямовані на декарбонізацію, можуть не тільки підняти зайнятість в найближчому майбутньому, але й підвищити стійкість в майбутньому. У зв'язку з цим шлях до сильного, стійкого, збалансованого та інклюзивного зростання буде довгим і важким [2].

Існуюча криза діє на економіки різних країн світу неоднаково. Так, країни з ринком, що формується і країни, що розвиваються, до яких належить і Україна знаходяться під більш сильним тиском цієї кризи, при цьому інструменти, ресурси та інституціональні умови для ефективної антикризової боротьби у них майже відсутні, або суттєво обмежені. Країни з ринком, що формується і країни, що розвиваються стабільно росли за два десятиліття до пандемії COVID-19; це дозволило добитися в більшості з них успіхів у зниженні рівня бідності та тривалості життя. Але криза пандемії в світі станом на кінець 2020 року ставить під загрозу більшу частину цього прогресу, одночасно збільшуючи розрив між багатими і бідними країнами світу.

Державні та приватні інвестиції в програми підвищення кваліфікації та перепідготовки можуть поліпшити перспективи повторного працевлаштування для адаптації працівників, чії посадові обов'язки можуть зазнати довгострокових змін в результаті пандемії. Тим часом, розширення доступу до Інтернету та сприяння фінансової доступності матимуть важливе значення для все більш цифрового світу праці [3].

Крім того, майже всі центральні банки країн світу, що розвиваються знизили ставки, більшість з них здійснювало інтервенції на валютних ринках, і близько половини з них знизили резервні вимоги для банків, які забезпечували ліквідність фінансової системи і полегшили умови кредитування. Близько 20 центральних банків країн з ринком, що формується вперше запустили кількісне пом'якшення – формально відоме як програми викупу активів – шляхом покупки державного і приватного боргу, щоб зняти стрес в економіці та допомогти ринкам функціонувати. Аналіз показує, що ці програми викупу активів в цілому довели свою ефективність, в тому числі за рахунок допомоги в стабілізації місцевих фінансових ринків.

Існуючі виклики довели кілька уроків: покупка активів виявляється ефективнішою, коли використовується спільно в рамках більш широкого пакету макроекономічної політики. Прозорість, інклюзивність і чітка комунікація мають вирішальне значення для мінімізації ризиків в довірі до центральних банків при купівлі активів, особливо в країнах з більш слабкою інституційною структурою. У більшості випадків програми викупу активів повинні бути обмежені за часом і масштабами та повинні бути пов'язані з чіткими цілями. Нарешті, викуп активів слід проводити переважно на вторинних ринках, оскільки викуп на первинному ринку або за цінами, нижчими від ринкових можуть вплинути на процес визначення справедливої ціни облігацій. Викуп активів на первинному ринку також може викликати побоювання з приводу того, що центральні банки пожертвують своєю встановленою метою щодо стабільності цін для фінансування програми уряду (фіскальне домінування) [4].

Відзначимо, що український уряд і НБУ в цей складний для вітчизняного фінансово-економічного середовища період часу – не діють злагоджено і ефективно. На жаль, в Україні проявляється на державному рівні управлінський хаос, неузгодженість, некомпетентність, відсутність чітких пріоритетів у боротьбі з пандемією COVID-19, обмеженість в стимулюючих і відновлюючих заходах, які б посприяли активізації економічних процесів. Крім того, залишаються старі проблеми з верховенством права в нашій країні, корупційними чинниками, монополізацією і олігархізацією економіки тощо. Все це в комплексі несе суттєві ризики для швидкого відновлення соціально-економічної сфери України, а також загрожує надскладними проблемами пов'язаними з погіршенням ситуації у боротьбі з пандемією COVID-19 [5].

Україні необхідно припинити над шкідливу під час пандемії практику хаосу і неузгодженості в державному секторі управління та формувати комплексну програму захисту від пандемії COVID-19 населення і бізнес-структур, особливо тих категорій населення і сфер діяльності, що найбільше постраждали. Перш за все, необхідно забезпечити фінансуванням чіткі протоколи якісного медичного обслуговування, превентивних заходів і стандартів охорони здоров'я під час пандемії. Крім того, на наш погляд, з провідних інструментів і підходів активізації діяльності національних компаній в умовах кризи мають бути:

- 1) активізація фіскально-монетарного та фінансово-інвестиційного механізму стимулювання попиту у населення й бізнес-структур, а також підтримка достатньої ліквідності в банках і в компаніях;
- 2) подальше зниження облікової ставки НБУ;
- 3) своєчасні валютні інтервенції;
- 4) перегляд і покращення резервних норм для банків і страхових організацій; 5) надання більш широких можливостей проводити репо операції з цінними паперами;
- 6) впровадження програми надання пропозицій і викупу державних облігацій для підтримки і поглиблення вітчизняного фінансового ринку;
- 7) надання боргових відстрочок або компенсаційних механізмів для найбільш постраждалих сфер діяльності (пасажирські перевезення, туризм, ресторанно-готельний бізнес, сфера обслуговування і розваг тощо);
- 8) впровадження цільових програм перепідготовки безробітних під перспективні сфери діяльності (програмування і обслуговування ІТ-сфери, декарбонізоване виробництво, фармацевтика, робототехніка, біотехнологічне виробництво, вирощування екологічно чистої та унікальної продукції тощо);
- 9) надання відстрочки по податковим зобов'язанням для найбільш постраждалих сфер діяльності;
- 10) впровадження державних програм підтримки і супроводження експорту несировинного бізнесу /активізація торгово-економічних представництв при посольствах, допомога в логістиці, страхуванні та ін./ [6;7].

Література:

1. International Monetary Fund, 2020, Official site. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.imf.org/en/Topics/imf-and-covid19>
2. Oya Celasun, Lone Christiansen, Margaux MacDonald The Crisis is Not Over, Keep Spending (Wisely) / International Monetary Fund / Global economy / November 2, 2020 / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://blogs.imf.org/2020/11/02/the-crisis-is-not-over-keep-spending-wisely/>
3. Gabriela Cugat, Futoshi Narita How COVID-19 Will Increase Inequality in Emerging Markets and Developing Economies / International Monetary Fund / Global economy / October 29, 2020 / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://blogs.imf.org/2020/10/29/how-covid-19-will-increase-inequality-in-emerging-markets-and-developing-economies/>
4. Dimitris Drakopoulos, Rohit Goel, Fabio Natalucci, Evan Papageorgiou Emerging and Frontier Markets: Policy Tools in Times of Financial Stress / / International Monetary Fund / Global economy / October 23, 2020 / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://blogs.imf.org/2020/10/23/emerging-and-frontier-markets-policy-tools-in-times-of-financial-stress/>

5. Редзюк Е.В. Особенности и последствия кризисных явлений пандемии COVID-19 на мировую экономическую активность / ЭКОНОМИКА XXI ВЕК. Международный журнал. – Тбилисский Государственный Университет им. Иванэ Джавахишвили / Институт Экономики им. Паата Гугушвили: Тбилиси. 3-4.07.2020. – С.102-108

6. Редзюк Є.В. Відновлення у другу хвилю / газета «Дзеркало тижня» // Рубрика: Макрорівень / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zn.ua/ukr/macrolevel/vidnovlennja-u-druhu-khvilju.html>

7. Редзюк Є.В. Інструменти фондового ринку як фактор оптимізації системи управління державним боргом / Економіка України. 2020. № 7. С. 121-130

УДК: 330.341

Рудик Катерина
РМР-601, ДВНЗ «КНЕУ ім. Вадима Гетьмана»,
katerudyk25@ukr.net
Науковий керівник:
Інна Баша
к.е.н., доцент кафедри маркетингу ім. А.Ф.Павленка

ІНТЕРНЕТ-МАРКЕТИНГ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ СУЧАСНИМ ПІДПРИЄМСТВОМ

ИНТЕРНЕТ-МАРКЕТИНГ В СИСТЕМЕ УПРАВЛЕНИЯ СОВРЕМЕННЫМ ПРЕДПРИЯТИЕМ

INTERNET MARKETING IN THE CONTROL SYSTEM OF A MODERN ENTERPRISE

Анотація. Сьогодні дуже важко уявити життя без маркетингу, адже він присутній у житті сучасної людини всюди, а Інтернет-маркетинг – є однією із незамінних його складових. Для сталого та ефективного розвитку у сучасній реальності компаніям необхідно застосовувати відповідні підходи та методи, саме тому ключове місце в системі управління сучасним підприємством займає Інтернет-маркетинг. У роботі, ми розглянемо можливості використання інструментів Інтернет-маркетингу в діяльності сучасного вітчизняного підприємства та пропозицій щодо підвищення ефективності його застосування.

Аннотация. Сегодня очень трудно представить жизнь без маркетинга, ведь он присутствует в жизни современного человека повсюду, а Интернет-маркетинг - является одной из незаменимых его составляющих. Для устойчивого и эффективного развития в современной реальности компаниям необходимо применять соответствующие подходы и методы, поэтому ключевое место в системе управления современным предприятием занимает Интернет-маркетинг. В работе, мы рассмотрим возможности использования инструментов Интернет-маркетинга в деятельности современного отечественного предприятия и предложений по повышению эффективности его применения.

Abstract. Today it is very difficult to imagine life without marketing, because it is present in the life of a modern person everywhere, and Internet marketing is one of its irreplaceable components. For sustainable and effective development in modern reality, companies need to apply appropriate approaches and methods, therefore, Internet marketing occupies a key place in the management system of a modern enterprise. In this work, we will consider the possibilities of using Internet marketing tools in the activities of a modern domestic enterprise and proposals for improving the efficiency of its use.

Задля того, аби мати повне розуміння та розглядати Інтернет-маркетинг в системі управління сучасного вітчизняного підприємства, необхідно зазначити повне його визначення. На сьогодні існує велика різноманітність дефініцій, проте проаналізувавши багато джерел найбільш повним буде саме таке визначення. Інтернет-маркетинг – це сукупність засобів та інструментів в Інтернеті, спрямованих на звернення уваги до товару або послуги, популяризацію цієї продукції, полуги чи сайту, на якому вона представлена, та ефективного і швидкого просування з подальшою метою продажу.